

GÓRNOŚLAZAK

Pismo codzienne, poświęcone sprawom ludu polskiego na Śląsku.

GORNOSLAZAK
wychodzi 6 razy w tygodniu i kosztuje
miesięcznie 3.— zł.

Przez lud — dla ludu!

TELEFON Nr. 1414.

OGŁOSZENIA
oblicza się na wiersze milimetrowe. — Wiersz milime-
trowy kosztuje 15 groszy. — Wiersz reklamowy 60 gr.

REDAKCJA I EKSPEDYCJA

znajduje się w Katowicach, ul. Św. Stanisława 4.

Nr. 33

Katowice, niedziela 9-go lutego 1930.

Rok 29

Obrady budżetowe w Sejmie.

Warszawa. W piątek przystąpił sejm do dalszej rozprawy nad preliminarzem budżetu Ministerstwa Oświaty.

Budżet oświaty.

Zabrał głos poseł Utta (kl. niem.), który zapowiada ponowienie wniosków odrzuconych przez komisję i oświadcza, że od jasnej odpowiedzi ministra uzależnia swoje stanowisko wobec rządu. Poseł Uljan (Ch. D.) oświadcza, że oparcie wychowania narodowego o wpływ Kościoła katolickiego nie wyklucza tolerancji dla mniejszości. Ale uznania tego możemy oczekiwać tylko od ludzi, którzy są szczerymi wyznawcami światopoglądu katolickiego. Posłanka Balicka (kl. nar.) występuje przeciwko przenoszeniu nauczycieli ze względów politycznych. Dopatruje się osłabienia żywiołu polskiego na Kresach i apeluje do Ministra, aby wniknął w tę sprawę.

Po dalszych przemówieniach zabrał głos minister Czerwiński. Omówił on przedewszystkiem zagadnienie katolickie. Minister oświadczył, że nabiera coraz większej pewności, że w tej kampanji przeciwko ministerstwu i niemu chodzi nie tylko o interesy religijne i Kościoła, ale o względy polityczne. Stwierdzam — mówił minister — że nie wydałem ani jednego zarządzenia, któreby w najmniejszym stopniu osłabiło stan posiadania lub też wpływ Kościoła katolickiego w kwestjach wyznaniowych i szkolnych.

Nawiązując do posłosek, że ministerstwo popiera sekciarstwo i do wszczynanych alarmów na tle strajku szkolnego, minister uważa, że odkać obiał swe stanowisko, nie zaszedł ani jeden wy zadek, któryby mógł zanepokoić rodziców. Alarmuje się opinie katolicka, że minister oświaty mianuje Żydów do seminarjów nauczycielskich. Od czasu powstania Polski pewna liczba Żydów pracuje w szkołach średnich jako nauczyciele i nowych naminacyj nie było, choć nie uważałbym się za winnego, gdybym to zrobił, gdyż minister oświaty jest w Polsce dla wszystkich obywateli.

Wspominając o wczorajszym przemówieniu posła Czetwertyńskiego, który wyraził niezadowolenie, że minister zasiada już w drugim z rzędu gabinecie, minister oświadczył, że, jeżeli mimo to podjął się ciągnąć ten trud dalej, to nie tylko dla tego, że wysoko sobie ceni wolę, którą mu ten mandat powierzyła, lecz i dlatego, że są dziś pewne prace i ważne cele do spełnienia na terenie szkolnictwa, a jednym z tych celów jest, aby wychowanie w Polsce wyzwoliło się z pod wpływu tego obozu politycznego, który pos. Czetwertyński reprezentuje.

Minister przemówienie swe kończy oświadczeniem: Konstytucja orzeka, że w zakładach, gdzie kształci się młodzież poniżej lat 18, nauka religij jest obowiązkowa. Staje na gruncie prawa i wyciągam wnioski, że w szkole i oddziaływaniu szkoły na młodzież nie powinno być niczego, coby tym zasadom przeczyło: żebyśmy nie wy-

chowywali młodzieży w duchowej anarchii. To jest moje stanowisko w tych sprawach ogólnych.

Jeżeli to, co powiedziałem, panom nie wystarczy, proszę wyciągnąć z tego konsekwencje konstytucyjne i odejść, nie mając do was osobistego żalu. Ale pozwolicie na jedną prośbę: Jeżeli wam wiskają argumenty przeciwko mnie, pilnie uważajcie, czy wbrew waszej woli i władzy zamiast twardych kamieni, nie wciskają wam w ręce grudę, cuchnących błotem. Kamieni się nie boję, ale błoto jest istotnie przykre.

Nowi wicemarszałkowie.

Po przemówieniu ministra dokonano wyboru dwóch wicemarszałków i sekretarza. Na wicemarszałków głosowało 175 posłów. Ważnych kartek oddano 164. Otrzymali poseł Róg 151 gł., poseł Żuławski 142 gł., poseł Sypuła 8 gł., poseł Walnickij 7 gł. Wybrano posłów Roga i Żuławskiego. Poseł Róg wybór przyjął, poseł Żuławski bawi w Genewie i oświadczenie co do przyjęcia złoży później. Na sekretarza wybrano posła Chadaję.

Polityka zagraniczna Polski.

Następnie przystąpiono do budżetu ministerstwa spraw zagranicznych.

Referent poseł Czapiński (P. P. S.) zaznacza, że dochody preliminarzowane są w wysokości milj. zł. Suma ta mogłaby się wydawać za niska, lecz ponieważ obecnie ma być prowadzona polityka niższenia ceny paszportów i wizy, referent pozycji tej nie kwestionuje. Przypomina natomiast uwagę N. I. K., że placówki nieregularnie wpłacają dochody do centrali.

Rozchody preliminarzowane są w wysokości 56 milj. Jest to stosunkowo jeden z największych budżetów M. S. Z. na świecie. Fundusze specjalne preliminarzowane w wysokości 12 milj. zł. składają się z funduszy dyspozycyjnego i propagandowego. Fundusz dyspozycyjny stanowi 12% budżetu M. S. Z., co zdaniem referenta jest bardzo dużo. We wniosku o zmniejszenie tego funduszu, który referent postawił na komisji, a który komisja przyjęła, nie chodzi o politykę personalną względem ministra, lecz o to, że gospodarka funduszem dyspozycyjnym w Polsce jest zła, i dlatego zmniejszenie funduszu dyspozycyjnego i propagandowego jest wskazane.

Referent uważa za konieczne ustalenie kontroli nad gospodarką funduszami dyspozycyjnymi.

Następnie referent podaje do wiadomości Sejmu, że minister Zaleski na jego zapytanie oświadczył, że z funduszy tych żadna kwota nie idzie na prace sanacyjne.

W sprawie propagandy zagranicznej referent porusza żądanie, aby nie było w tej dziedzinie osób, specjalnie forytowanych, aby to była propaganda państwowa że charakter treści naszej propagandy nie we wszystkim odpowiada naszym wielkim wymaga-

niom. Kontrola parlamentu nad polską polityką zagraniczną w ostatnich latach, a w szczególności w ostatnim roku, była zdaniem referenta niedostateczna.

Dalej referent oświadcza, że za kilka tygodni państwo czechosłowackie obchodzić będzie 80-lecie urodzin swego prezydenta Masaryka. Nie wątpię — mówił referent — że naród polski weźmie udział w tem radosnem święcie czechosłowackiego narodu. Słowa referenta zostały przyjęte oklaskami.

Nawiązując następnie do zawarcia umowy likwidacyjnej mowca oświadcza, że stosunek Polski do Niemiec wchodzi w nową fazę. Umowa ta wraz z umową handlową stwarzają nową sytuację i Polska powinna uczynić wszystko, co należy, aby w obrebie istniejących możliwości zbliżyć politykę swą do Niemiec. Polskie Stronnictwo Socjalistyczne liczy też na współdziałanie stronnictw i grup pacyfistycznych po stronie Niemiec. Dalej mowca zaznacza, że zasady, wyłączone przez ministra Zaleskiego w komisji spraw zagranicznych, zasady pokoju, arbitrażu, rozbrojenia, a zwłaszcza pokojowego współżycia z Niemcami znajdują pełne zrozumienie stronnictwa mówcy.

Wkońcu mowca porusza sprawę ratyfikacji umów handlowych, domagając się przedkładania ich Sejmowi przed wprowadzeniem w życie postanowień tych umów.

Poseł Radziwiłł imieniem B. B. oświadcza się za przywróceniem funduszy, skreślonych w budżecie Ministerstwa przez komisję budżetową z tem zastrzeżeniem, że gdyby minister uważał, iż z pewnych sum może zrezygnować, to i B. B. do tego się zastosuje. Mówiąc o funduszu dyspozycyjnym należy zauważyć, że około 30% wszystkich Polaków przebywa zagranicą. Nasze M. S. Z. musi o nich dbać.

Omawiając stosunek N. I. K. do budżetu i rachunków M. S. Z. mowca przytacza fakt, że w sprawozdaniu N. I. K. mówi się o szeregu nadużyć i kradzieży w M. S. Z., ale zapomina się powiedzieć, kiedy je popełniono. Otóż wszystkie te wypadki z wyjątkiem jednego odnoszą się do czasów z przed roku 1926.

Umożliwienie dobrych stosunków sąsiedzkich z Niemcami — zdaniem mówcy — jest i będzie ważnem zadaniem naszej polityki zagranicznej. Rząd prowadzi politykę słuszną i szczęśliwą. W układzie handlowym z Niemcami zostały zrobione w stosunku do Niemiec ofiary nawet ciężkie i żywić należy nadzieję, że będą za takie uznane i w Niemczech i że znajdują też po stronie niemieckiej swój odpowiednik. W przekonaniu, że mowca jest wyrazicielem wielkiej liczby Polaków, Polska stwierdza, że zasadniczo mylnie jest mniemanie społeczeństwa francuskiego, jakoby polityka polska mogła kiedykolwiek przeszkodzić unormowaniu się stosunków między Francją a Niemcami. Zbliżenie francusko - niemieckie nie może czemkolwiek zagrażać sojuszwowi naszemu z Francją. (Dokończenie na 7 str.)

Sprawy egipskie.

Wybrany w drugiej połowie grudnia r. ub. parlament egipski został uroczystie otwarty w dniu 11 stycznia przez króla Fuada I. Równocześnie wobec zgromadzenia obu izb była odczytana mowa tronowa, będąca bardzo szczegółowem expose rządu Mu-stafy Nahas paszy.

Mowa ta, oczekiwana w całym Egipcie z wielkiem napięciem, zasługuje na szczególną uwagę z tego powodu, że przemawia w niej rząd „wafdu“, rząd stronnictwa większości, które od czerwca 1928 r. było usunięte od steru przez dyktaturę Mohamed-Mahmuda. Stanowczą swą polityką jednak zdołało jesienią u. r. rządy te obalić, przywracając system rządzenia konstytucyjny. Z walki tej zaś wyszło wzmocnione tak moralnie jak i liczebnie, i do obecnego parlamentu wprowadziło 90 proc. swoich ludzi.

W mowie tronowej z d. 11 stycznia można rozróżnić trzy części, z których każda obejmuje osobny rozdział spraw.

Część pierwsza, możnaby rzec „ustrojowa“, stwierdza, iż konstytucja egipska nie tylko zostanie uszanowana, ale że celem zabezpieczenia jej nietykalności na przyszłość będą wydane ustawy, które zagwarantują konstytucji „nieprzerwany żywot i ciągły rozwój“. Odpowiednie projekty ustaw mają być wniesione w najbliższym czasie.

Nietrudno odgadnąć, dlaczego sprawa ta znalazła się na pierwszym miejscu jako kamień węgielny programu zagłulistów. Przedewszystkiem, jest to niejako uroczyste potępienie niedawnej dyktatury. Powtóre, nauczony doświadczeniem, chce się „wafd“ zabezpieczyć raz na zawsze przeciwko takim niespodziankom, jakie miały miejsce 25 czerwca 1928 r., kiedy rząd Nahas paszy został usunięty, konstytucja zawieszona, parlament składający się w olbrzymiej większości z zagłulistów rozwiązany, a gmach parlamentu opieczętowany.

Równocześnie zapowiada mowa tronowa, iż — celem likwidacji tej niedawnej przeszłości — zostanie „usunięte to, co zatrute i uzupełnione to, co było uszczuplone“. Oznacza to zapowiedź rekonstrukcji i zmian, przedewszystkiem pod względem personalnym.

Na drugim miejscu mowy tronowej znajduje się obszerny plan prac i reform, mających na celu stopniowe dźwignięcie kraju przedewszystkiem pod względem gospodarczym. Program ten obejmuje kwestie finansowe, zagadnienia rolnicze, roboty publiczne, handel, przemysł i oświatę.

W trzeciej części wreszcie mówi expose o projekcie ugody z W. Brytanią. Wbrew przypuszczeniom, iż rząd sprzecjuje swój pogląd na tę sprawę, — mowa tronowa nie wykacza poza oświadczenie o szczerzej chęci dościa z rządem brytyjskim do „trwałego i zaszczytnego dla obu krajów układu“. Zawiera natomiast zapowiedź przedłożenia parlamentowi w najbliższym terminie an-

Potop świata.

Sławne obrazy największego artysty malarza, jakiego średnie wieki wydały, **Michała Anioła**, malowane na ścianach i stropach kaplicy sykstyńskiej i kaplicy paulińskiej w Watykanie, są poważnie zagrożone. Ząb czasu sprawił, że kolory nikną, a kontury figur stają się niewyraźne. — Obraz powyższy „Potop świata” jest namalowany na powale kaplicy sykstyńskiej, mierzącej długości 53 metry a szerokości 15 metrów. Obraz sam składa się z 343 figur, które z największą wiedzą muszą zostać artystycznie odnowione.

Dzisiaj nam Najmiłociwiej panujący papież Ojciec św., **Pius XI**, zarządził gruntowną restaurację obu kaplic.

Nowi ministrowie w Hiszpanji.

Skład nowego gabinetu hiszpańskiego powitany został życzliwie przez opinię publiczną Hiszpanji. Prasa wszystkich odcieni przyklaskuje wyborowi na miejsce Primo de Riveri generała Berenguera, podnosząc jednomyślnie zasługi tego ostatniego. Nowy szef rządu, który jest oficerem kawalerji, zajmował szereg ważnych stanowisk w Marokku, gdzie miał sposobność wykazania swych zalet żołnierza i meża stanu, dzięki którym mianowany został wysokim komisarzem i naczelnym wodzem wojsk na terenach, znajdujących się pod protektorem Hiszpanji. Przy nim nastąpiło zdobycie Czeszuanu. Berenguer wchodził w skład gabinetu Romanonesa w charakterze ministra wojny, ostatnio zaś został mianowany szefem domu wojskowego króla i dowódcą gwardji królewskiej.

Co się tyczy współpracowników Berenguera, to książę Alba, reprezentujący najstarszy szlachecki ród hiszpański, jest prezesem akademii historycznej, dyrektorem patronatu nad muzeum oraz członkiem innych podobnych organizacji. Minister spraw wewnętrznych, generał Mazo, był kierownikiem szkoły piechoty, ostatnio zaś zajmował stanowisko kapitana generalnego wysp Balearskich. Minister robót publicznych Mattos był już raz ministrem robót publicznych w gabinecie koncentracyjnym Maury. Nowy minister sprawiedliwości Estrada był podsekretarzem stanu w ministerstwie robót publicznych. Kontradmiral Carvia był kierownikiem szkoły morskiej. Minister finansów Arguelles piastował już raz tę tekę, jak również tekę robót publicznych w poprzednich gabinetach.

Pierwsze posiedzenie sądu watykańskiego. Skazanie świętokradcy.

Trybunał watykański pierwszej instancji rozpatrywał sprawę pewnego już czterokrotnie za kradzież karanego złodzieja, którego przyłapano na gorącym uczynku kradzieży w kościele św. Piotra, gdy z skarbonki ofiar wykradał monety. Czynił to przy pomocy kija, oblepionego klejem. Sąd skazał go na 3 miesiące więzienia.

Przewodniczący sądu przed przystąpieniem do rozprawy wygłosił mowę, zaznaczając, że sąd musi w wyrokach swych być bardzo ostrożnym, gdyż oczy całego świata są zwrócone na państwo watykańskie.

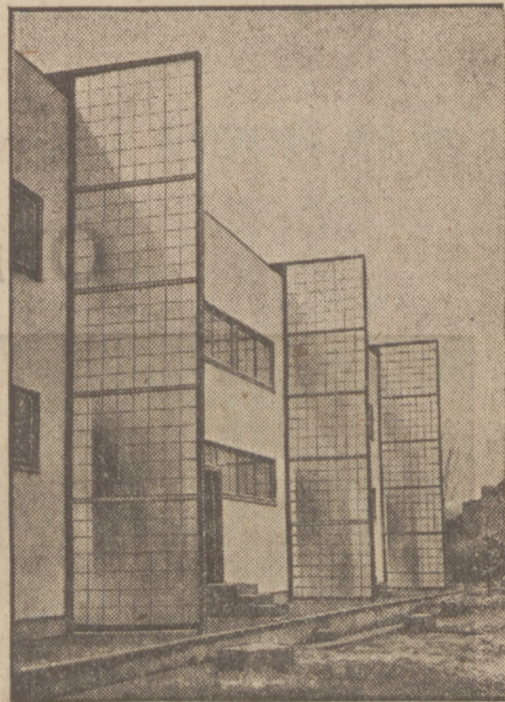
Giuseppe Paolis, złodziej kościelny w środku pomiędzy dwoma żandarmami watykańskimi.

42 550 marek za krużę cynową.

Na pewnej aukcji w Berlinie za bytków starożytnych sprzedano również krużę cynową (kufę piwną) artystycznie rytowaną za stosunkowo niedużą sumę bo tylko za 42 550 marek. Kruża pochodzi z 15 wieku.

Stala i szkło materiał budowlany przyszłości.

Nowe domy stalowe w Berlinie.

Na berlińskim „Breitenbachplacu” powstają całe ulice domów, zbudowanych wyłącznie ze stali i szkła. — Jak na rycinie widzimy, pomiędzy poszczególnymi domami od chodnika aż do dachu wznoszą się ściany szklane od 3 do 4 metrów szerokie, chroniące domy przed wichrami. Domy stalowe ze swymi szklanymi ścianami wywierają, zwłaszcza w czasie słonecznej pogody, malowniczy obraz wielkomięski.

Forum Mussolini.

Ku uczczeniu zasług wielkiego reformatora i reorganizatora państwa włoskiego, wodza i dyktatora, faszysty **Mussolini'ego**, wystawia lud rzymski Domnik, wyobrażający zwycięskiego wodza „czarnych koszul” wkraczającego do Rzymu. Pomnik sam będzie z brązu, a postument z jednego jednolitego bloku marmurowego, największego, jaki dotąd wylamano we Włoszech. — Na rycinie widzimy transport tegoż bloku marmurowego, poprzez plac św. Piotra na miejsce przenaczenia, t. j. tam, gdzie stanie „Forum Mussolini”.

Na drodze do światowego „Elektro“-trustu.

W środowych gazetach naszych podaliśmy telegram z Berlina o zaciągnięciu przez niemiecki elektro-koncern Siemens Halske & Co. w Berlinie tysiącletniej pożyczki w kwocie 150 milionów marek w amerykańskim domu bankowym Dillon Read & Co. w Nowym Jorku.

Dzisiaj podajemy ilustracje, mające związek z tą transakcją.

Wynalezienie sztucznego światła słonecznego.

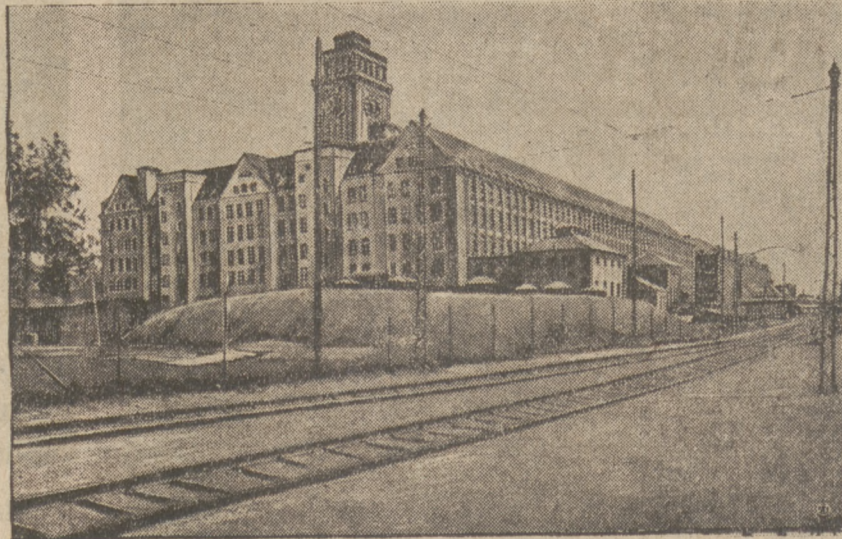

Dr. W. A. Coolidge.

Dyrektor laboratorium General Electrics dr. Coolidge wynalazł nowe światło sztuczne, które jego zdaniem wyprze zupełnie z użycia żarówki elektrycznej. Nowe światło polega na połączeniu dwóch elektrod wolframu z nitką, idącą równolegle do łuku rtęciowego. Nowy wynalazek, zdaniem dr. Coolidge'a, stanowić będzie, jako syntetyczne światło słoneczne, przewrót w dziedzinie oświetlenia. Posiada on jeszcze jedną ważną właściwość, a mianowicie przewyższa lampę kwarcową pod względem skutków bakterjobójczych. Wynalazek będzie wkrótce puszczony w obieg handlowy.

Karol Fryderyk v. Siemens, kierownik elektro-koncernu w Berlinie.

Zakłady firmy Siemens Halske & Co. w Berlinie.

Clarence Dillon, szef banku nowjorskiego Dillon Read & Co.

Nowoczesna Robinsonada.

O niezwyklej przypadku nowoczesnej robinsonady berlińskiego lekarza dr. Rittera, donosi prasa berlińska:

Wyprawa amerykańska Eugenjusza Macdonalda znalazła na wyspce Charles, należącej do archipelagu Galapagos, na oceanie Spokojnym, niedaleko Ekwadoru, dwoje Europejczyków, mianowicie: dr. Rittera i jego towarzyszkę.

Dr. Ritter do niedawna był praktykującym lekarzem w Berlinie i w ub. roku nagle wraz z towarzyszką opuścił Berlin i udał się do Ameryki Południowej, a stamtąd na wspomnianą wyspę.

Dr. Ritter uchodził za dziwaka, stworzył on nową teorię odżywiania, polegającą na przymowaniu tylko surowej żywności. W tym celu przed wyjazdem kazał wyrwać sobie wszystkie zęby, aby mógł sprawdzić na swym organizmie zmiany fizjologiczne, wywołane przez nową metodę odżywiania.

Wyprawa Macdonalda pozostawiła dziwacznej parze żywności na cały rok.

Dr. Ritter.

Dr. Dora K., towarzyszką Ritter'a.

Obrazki z francuskich kolonji karnych.

Okręt transportowy „La Martinière“, przewożący regularnie przestępców z całej Francji, zasadzonych za popełnione zbrodnie na długoletnie, a nawet dożywotne kary robót przymusowych na wyspie Cayenne i wyspach djabejskich.

Tysiące przestępców z Francji europejskiej i afrykańskich kolonji francuskich pracują pod ostrym dozorem wojska wśród żaru podrównikowego słońca nad budową nowych linii kolejowych, przyczem mra i padają jak muchy.

Jak mieszkają niektóre ludy egzotyczne.

Osada lapońska.

Na wystawie rolniczej, zw. „Zielonym Tygodniem“, odbywającej się obecnie w Berlinie, wystawiła firma Hagenbeck-Stellingen na pokaz mieszkania ludów egzotycznych, jak najwierniej otworzone w ich krajowej oryginalności.

Większy obrazek przedstawia osadę lapońską. Lapończycy, najdalej na północy Europy mieszkający lud, liczą około 100 tys. dusz, zamieszkując kraj blisko 400 tys. kw. km. duży. Lapończycy żyją z łowów i hodowli reniferów. Niektóre rasy doszły do znacznej zamożności jako właściciele licznych stad reniferów, dochodzących do kilka tysięcy sztuk.

Obrazek mniejszy przedstawia osadę murzyńską z głębokiej, gorącej Afryki. Murzyni dzielą się na kilkadziesiąt szczepów, różniących się między sobą tak mową jak i budową ciała. Murzyni są koloru czarnego i ciemnobrązowego. Ojczyzna murzynów jest środkowa Afryka, atoli znaczny ich procent mieszka w Ameryce, gdzie doszli do wielkiej kultury, znaczenia i zasobności.

Osada murzyńska.

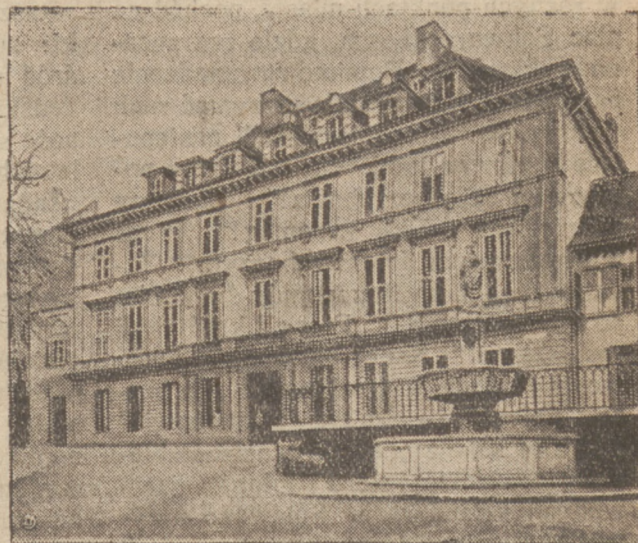
Pożar rumuńskich szybów naftowych w Moreni.

Moreni.

najważniejszy i najobfitszy teren eksploatacji przemysłu naftowego w całej Rumunii. 24 maja zeszłego roku powstał w niewytłomaczony dotąd sposób w moreńskich szybach naftowych pożar, który swą grozą przewyższa wszystkie dotychczasowe katastrofy pożarowe. Na setki metrów w górę wzbijają się słupy ogniste, szerząc w okół kilku kilometrów niemożliwy żar. Straty dochodzą już teraz w setki milionów marek, a końca ognia trudno dociec.

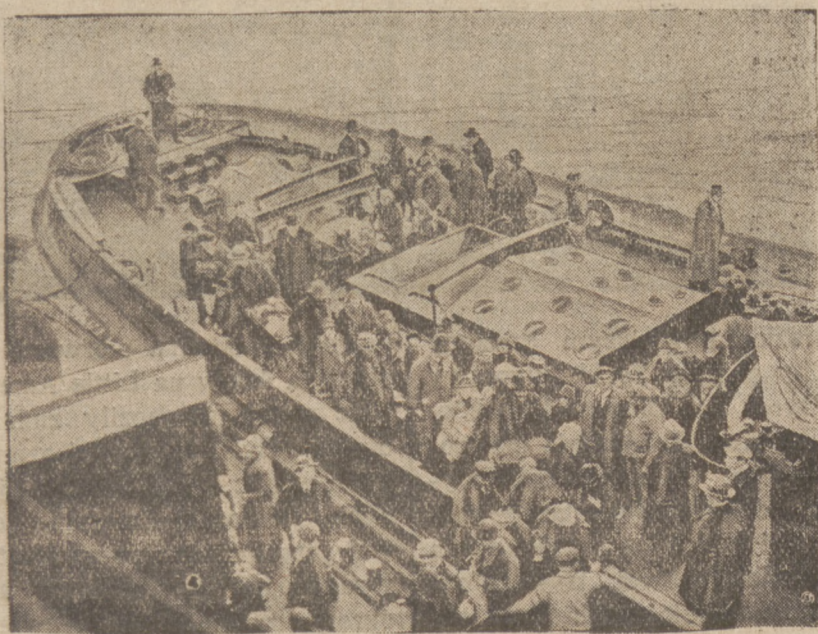
Siedziba Międzynarodowego Banku Reparatyjnego.

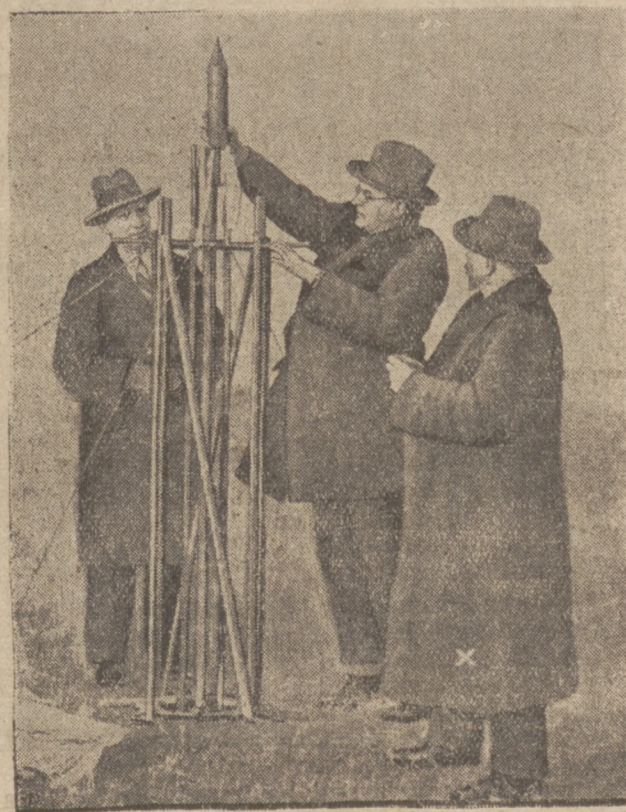
Specjalny komitet, zajmujący się przygotowaniem celem utworzenia i otwarcia międzynarodowego banku dla odszkodowawczych splat wojennych pod przewodnictwem dyrektora „Banku Francuskiego“ Quesnay'a nabył na własność w Bazylei wspaniałe gmach patrycjuszowski, t. zw. „Kirchgarten“ (patrz rycina), sięgający odległych czasów średniowiecza. Gmach znajduje się w korzystnym dla komunikacji położeniu. W banku będzie zatrudniono 100 personelu urzędniczego, a pierwszym zadaniem banku będzie zmobilizowanie pierwszej części zadłużenia niem. w kwocie 300 milionów dolarów. Bank rozpocznie swą czynność z dniem 1 kwietnia 1930 roku.

Także czesi chcą koniecznie dolecieć na księżyc.

W porcie hamburskim.

Wynani z Rosji nadwołżańskiej koloniści niemieccy wsiadają w porcie hamburskim na okręt transoceaniczny, który ich zawiezie do Brazylii w Południowej Ameryce.

Inżynier i profesor L. Ocenasek × wynalazł specjalną raketę, której przypisuje możliwość i siłę wylądowania na księżycu. — Na obrazku obok widzimy trzech panów, wynalazcę Ocenaskę z jego dwoma pomocnikami, zajętymi przygotowaniami do próbnego odstrzału rakiety.

Komunistyczne zaburzenia bezrobotnych

w Wiedniu.

w Hamburgu.

We czwartek w Wiedniu 1200 komunistów zorganizowało po zbiórkach w różnych punktach miasta, pochód na plac Schwarzenberga, gdzie rozrzucano proklamacje. Pomimo zgromadzenia na placu, policja zdołała utrzymać ruch tramwajów. Komuniści nieśli następujące napisy na tablicach: „Żadamy pomocy na czas bezrobocia!“ „Żadamy podniesienia o 50% zapomóg!“ „Precz z 7-godzinnym dniem roboczym!“ „Żadamy tvch samych zapomóg dla kobiet co dla mężczyzn!“ „Precz z kredytami rosyjskimi!“ Nadto na wielkiej czerwonej płachcie widniał napis: „Za pracę i chleb!“ i „Śmierć faszyzmowi!“ Niektóre sekcje pochodu niosły emblematy sowieckie: sierp i młot na czerwonych sztandarach. Śpiewano przytem chóralnie: „Czego nam potrzeba? Pracy! A co mamy? Głód! Pochód ten przeszedł przez Ringi, przyczem wznoszono okrzyki przeciwko Heimwehrze i rządowi austriackiemu. Na zmianie

śpiewano „Międzynarodówkę“. Następnie pochód podążył przed parlament i ratusz wiedeński, gdzie wznosił okrzyki: „Głód! głód! pracy! pracy!“ Pośród młodocianych komunistów wiedeńskich stwierdzono również obecność starszych ludzi, a nawet dzieci 4-letnich. Wrzeszczano bezustannie: „Żadamy pracy i chleba, inaczej was pomordujemy!“ Przed parlamentem demonstranci krzyczyli: „Precz z faszystowską budą głędzenia!“ A przed ratuszem: „Dawać nam tu zapomogi gminne!“ Kiedy pochód znalazł się przed uniwersytetem — demonstranci wołali do studentów: „Mordercy robotników“ i „faszyści!“ oraz chcieli opróżnić rampę przed uniwersytetem ze studentów, ale 6 policjantów konnych oczyściło ten punkt Ringu. O godzinie 1-szej po południu na Placu Wolności komuniści wygłosili szereg mów. Podobne demonstracje odbyły się pod Wiedniem w Moedling i Liesing.

Policja oczyszcza dzielnicę zajęta przez komunistów.

W dniach 30 i 31 stycznia rozegrały się w Hamburgu krwawe starcia pomiędzy demonstrującymi komunistami a policją. Wypadki te rozegrały się głównie w pobliżu Wielkiego Nowego Rynku i placu Holsten. Napaść na policjantów była tak silna, że musiano czempredziej sprowadzić duży oddział Schutzpolizei, który poprostu w rodzaju działania wojennego musiał skierować ogień karabinów do komunistów. Głównie na placu Holsten, gdzie paruset bezrobotnych tak nacisnęło policjantów, że ci znaleźli się w niebezpieczeństwie życia, obrzucani kawałami żelaza, cegłami, i kamieniami, zawrzała główna walka. Walki uliczne trwały przeszło 2 godziny. Oddziały Schutzpolizei, które przybiegły na pomoc zagrożonym policjantom, musiały dokonać najpierw manewru okrężnego, ażeby dostać się do ulic przyległych i oczyścić plac z demonstrantów. Jednastu policjantów ciężko i 1-lej rannych było ofiarą tych krwawych bijatyk. Li-

czyby rannych demonstrantów trudno ustalić, ponieważ niezwłocznie zabierali ich „towarzysze“. Policja stwierdziła 2-ch ciężko i przeszło 12-lej rannych demonstrantów. Wypadki z 30 ub. miały być dopiero przedsmakiem zapowiedzianych demonstracji komunistycznych na 1-go lutego. W piątek, dnia 31 ub. m., pomimo zakazu demonstracji, utworzły się pochody, które policja usiłowała rozwiązać po wielkim zgromadzeniu bezrobotnych. Tłum komunistów wyruszył z ulic do wielkiego gmachu Związku subjektów handlowych niemiecko-narodowych, na którego murach widnieją jeszcze ślady kul starć czwartkowych. Z górnych pieter przez okna rzucono wszelkiego rodzaju ciężkimi pociskami na oblegającą dom ten policję. Policja musiała uciec się do broni i strzelała. Dopiero po otrzymaniu posiłków udało się jej oczyścić ulicę z manifestantów i przywrócić normalną komunikację. 20 komunistów aresztowano.

Gigantyczny lot transoceaniczny Niemcy-Boliwia.

Byrd uwięziony na Biegunie Południowym.

Dwa boliwiańscy lotnicy wojskowi kapitan Lucio Lulzaga (u góry) i kapitan Horacio Vacquez (u dołu) wystartowali w styczniu b. r. w Dessawie w Saksonji do lotu etapowego Niemcy — Boliwia (Południowa Ameryka). Czarna linja na rycinie wskazuje drogę śmiałych zeglarzy powietrznych.

Na obrazku powyższym widzimy okręt „City of New York“ wyprawy polarnej Byrda do Bieguna Południowego. Wyprawa Byrda była obliczona na dwa lata. Zadaniem całej wyprawy było dokonanie pomiarów geograficznych i badań aeronautycznych w krainie podbiegunowej. Byrd zabrał ze sobą kilka samolotów, którymi odbywał dłuższe i krótsze wyprawy lotne w nieznanne dotąd krainy. Jako bazę dla swych operacji obrał Byrd wyspę „Little America“. Do końca ubiegłego roku powodziło się wyprawie nie

najgorzej. Atoli w pierwszej połowie stycznia ścięły na Little America tak silne mrozy, że groziły zmiążdzeniem okrętu. Byrd wysłał telegramy iskrowe o pomoc i rząd Stanów Zjednoczonych Północnej Ameryki zorganizował natychmiast wyprawę ratowniczą, wynajmując norweskie i angielskie okręty, trudniące się połowem wielorybów i fok w arktycznych morzach południowych, by śpieszyły na „Little America“ wyprawie Byrdowej z pomocą.